

Bønn på lekeplassen

Av Gabrielle Shiozawa
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i England.

Davi gledet seg til friminuttet. Han anstrengte seg for å høre på læreren sin, Miss Taylor. Men det var vanskelig for ham å forstå hva hun sa på engelsk. Davi fikk vondt i hodet av det.

Davi og familien hadde nettopp flyttet fra Brasil til England. Han bodde i et nytt hus og gikk på en ny skole. Men den største forandringen av alt var at Davi

nå måtte lære et nytt språk. Han savnet det gamle hjemmet sitt. Han savnet vennene sine, som alle snakket portugisisk, som han selv.

Miss Taylor klappet i hendene. "Tid for friminutt!" sa hun.

Davi spratt opp av stolen sin. Det ordet kunne han! Han kunne spise noe godt og leke på huskene. Og han kunne ta en pause fra å lære engelsk.

Da Davi gikk ut, løp andre barn foran ham for å leke. De var allerede venner. Og alle snakket samme språk.

Men da Davi prøvde å høre hva de sa, fikk han vondt i hodet igjen. Han følte seg så alene.

Jeg skulle ønske jeg hadde en venn, tenkte Davi. Hva skal jeg gjøre?

Davi husket hva mamma og pappa hadde sagt til ham. "Du kan be når som helst og hvor som helst, så vil vår himmelske Fader høre deg", sa de.

Dette var det perfekte tidspunktet for å be!

Davi så seg rundt på lekeplassen. Han så en lekestue av tre. Davi gikk inn. Det var stille der. Han gikk ned på kne, foldet hendene og lukket øynene.

"Kjære himmelske Fader, jeg ønsker å leke med

de andre barna. Jeg vil lære engelsk. Vær så snill å hjelpe meg."

Da han var ferdig med å be, kjente Davi en varm og fredfull følelse i hjertet. Han visste at selv om han ikke hadde mange venner ennå, var vår himmelske Fader alltid hans venn.

Etter leken gikk Davi tilbake til klasserommet. Det var fortsatt vanskelig å forstå engelsk. Men han bestemte seg for å fortsette å prøve!

Han øvde i flere uker. Han leste mange historier på engelsk. Han lyttet til Miss Taylor. Han øvde også på å snakke med de andre barna.

Hver gang Davi var lei seg, ba han en bønn. Hver gang han fikk vondt i hodet av å prøve å lære engelsk, ba han en bønn. Og hver gang han ba, hjalp vår himmelske Fader ham med å føle fred. Han følte at han kunne fortsette å prøve.

Det gikk enda flere uker. Det ble lettere å forstå Miss Taylor. Davi begynte å få venner og snakke med dem. Han vant til og med en premie på skolen for å være hardtarbeidende og flink til å lese!

En dag begynte en ny elev i klassen til Davi på skolen. Han het Leo. Han var fra et annet land, og snakket ikke så godt engelsk.

I friminuttene så Davi at Leo satt på husken alene.

Han virket lei seg. Davi husket hvor ensom han følte seg da han var ny. Han ønsket å være Leos venn.

Davi løp til Leo. "Hei. Jeg heter Davi." Han holdt opp en fotball. "Vil du spille?"

Leo nikket og hoppet av husken. Davi følte seg varm på innsiden. Han var glad for at han kunne være vennen til Leo, akkurat som vår himmelske Fader var en venn for ham. ●

Davi fikk vondt i hodet av å
prøve å lære seg engelsk!

